

V /. Sigueu amb nosaltres, Déu nostre.

R /. Senyor, veniu a ajudar-nos.

Glòria al Pare, i al Fill...

Al·leluia

Himne

1. Des del món us mirem, Mare nostra;
la pregària dels fills escolteu;
és la fe que demana pels homes
el perdó de Jesús mort en Creu.

2. El pecat ens ha dut lluny del Pare,
l'esperança del món s'ha enfosquit.
Que Jesús, l'home Déu i Fill vostre,
resplendeixi per tots en la nit.

3. Quan l'Amor era estrany a la terra,
ens donàreu a tots un Germà;
d'aquest Foc deu-nos, Mare, una espurna
que ens abranti d'amor cristià.

Salmòdia

Ant. 1 Sortosa vós, Verge Maria, que portàreu el Creador de l'univers, Al·leluia.

Salm 112

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta del sol
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria s'eleva més enllà del cel.
¿Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Té molt amunt el seu tron,
i des d'allí s'inclina
per veure el cel i la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els poderosos,
els poderosos del seu poble.
La qui vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 1 Sortosa vós, Verge Maria, que portàreu el Creador de l'univers, Al·leluia.

Ant. 2 Heu infantat el vostre Creador i sou sempre verge, Al·leluia.

Salm 147

Glorifica el Senyor, Jerusalem,
Sió, canta lloances al teu Déu,
que assegura les teves portes
i beneeix dintre teu els teus fills,
manté la pau al teu territori
i et sacia amb la flor del blat.

Envia ordres a la terra,
i la seva paraula corre de pressa, no es detura.
Tira neu com flocs de llana,
escampa com cendra la gebrada;

llança el seu glaç com molles de pa,
si les aigües es gelen de tanta fredor,
dóna una ordre, i les fon tot seguit,
fa bufar els seus vents, i l'aigua s'escola.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob,
als fills d'Israel, els seus decrets i decisions.
No ha obrat així amb cap altre poble,
no els ha fet conèixer les seves decisions.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 2 Heu infantat el vostre Creador i sou sempre verge, Al·leluia.

Ant. 3 El Senyor us ha beneït, per vós hem rebut el fruit de la vida, Al·leluia.

Càntic (Ef 1,3-10)

Beneït sigui el Déu i Pare
de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist,
amb tota mena de benediccions espirituals
dalt del cel.

Ens elegí en ell abans de crear el món,
perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls.

Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la grandesa dels favors
que ens ha concedit en el seu Estimat.

En ell, hem estat rescatats
amb el preu de la seva sang.
Les nostres culpes han estat perdonades.

La riquesa dels favors de Déu
s'ha desbordat en nosaltres.
Ell ens ha concedit
tota aquesta saviesa i penetració que tenim.

Ens ha fet conèixer el secret de la decisió benèvola
que havia pres,
per executar-la quan els temps fossin madurs:

Ha volgut unir en el Crist tot el món,
tant el del cel com el de la terra.

Glòria al Pare, i al Fill...

Ant. 3 El Senyor us ha beneït, per vós hem rebut el fruit de la vida, Al·leluia.

Lectura bíblica

Ac 2,1-11

Lectura dels Fets dels Apòstols

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc,
quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i
omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre
cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se
en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadócia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

Lectura espiritual

Del tractat de sant Ireneu, bisbe, contra les heretgies

(Llibre 3,17,1-3)

La missió de l'Esperit Sant

El Senyor, tot donant als seus deixebles la potestat de fer renéixer els homes en Déu, els deia: *Aneu a convertir tots els pobles, bategeu-los en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.*

Va prometre per mitjà dels profetes que ell infondria l'Esperit, en els últims temps, als seus servents i a les seves serveixes, perquè profetitzessin; i per això el Sant Esperit va davallar cap al Fill de Déu, fet també Fill de l'home; junt amb ell va acostumar-se a habitar entre el llinatge humà. a reposar en els homes i a viure en les criatures de Déu, que som nosaltres; l'Esperit féu efectiva en nosaltres la voluntat del Pare i ens renovà de l'home vell a la novetat de Crist.

L'evangelista Lluc afirma que l'Esperit Sant, després de l'ascensió del Senyor, davallà sobre els deixebles el dia de Pentecosta, amb potestat damunt de tots els pobles per fer-los entrar a la vida i a la revelació del Nou Testament. Per això els deixebles van entonar en totes les llengües un himne al Senyor; l'Esperit Sant aplegava en unitat les races més separades i oferia al Pare les primícies de tots els pobles.

D'aquí ve que el Senyor vagi prometre que ens enviaria el Defensor, el qual ens faria aptes per a Déu. Tal com de la farina eixuta no se'n pot fer una massa única ni un sol pa si no s'hi tira aigua, tampoc nosaltres, que formem una multiplicitat, no podríem convertir-nos en una sola cosa en Crist sense aquella aigua que ve del cel. I tal com la terra àrida no pot llevar fruit si no és regada, tampoc nosaltres, que abans érem com un tronc ressec, no hauríem donat fruits de vida si no haguéssim acollit voluntàriament la pluja que ve de dalt.

Els nostres cossos van rebre per mitjà del bany del baptisme aquella unitat que porta la incorruptió; les nostres ànimes l'han rebuda per mitjà de l'Esperit.

L'Esperit de Déu, que davallà sobre el Senyor, és *Esperit de saviesa i d'enteniment, Esperit de consell i de valentia, Esperit de coneixement i de pietat, Esperit de reverència envers el Senyor*. Aquest Esperit mateix és donat per segona vegada a l'Església, quan el Pare envià des del cel a tota la terra el Defensor, llavors que *el diable queia del cel com un llamp*. Per la qual cosa necessitem la rosada de Déu per no cremar-nos i no resultar infructuosos, i també perquè

on tenim l'acusador tinguem l'intercessor. El Senyor encomana a l'Esperit Sant l'home, criatura seva, que havia caigut en mans de lladres, del qual s'havia compadit ell mateix, li havia embenat les ferides, havia abonat dos denaris regis. Així, si per mitjà de l'Esperit rebem la imatge i l'encuny del Pare i del Fill, farem fructificar el denari que ens ha estat deixat a crèdit, i redituàrà per al Senyor.

Responsori breu

R / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

V/ Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

R / Intercediu per nosaltres, Verge Maria.

V/ Al·leluia, al·leluia.

R / Glòria al Pare, i al Fill i a l'Esperit Sant.

V / Ens vau donar un fill i sou sempre verge, Mare de Déu, * Al·leluia, al·leluia.

Càntic de Maria

**Ant. El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles,
Al·leluia.**

La meva ànima magnifica el Senyor,
el meu esperit celebra el Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació.

Les obres del seu braç són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos del soli
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ha protegit Israel, el seu servent,
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

Glòria al Pare, i al Fill...

**Ant. El Senyor ha mirat la meva petitesa i el Totpoderós obra en mi meravelles,
Al·leluia.**

Pregàries

Déu Pare totpoderós ha volgut que totes les generacions diguessin benaurada la mare del seu Fill, Maria. Lloem-lo amb tota la força de l'ànima i demanem-li:

Mireu la plena de gràcia i escolteu-nos.

O Déu, que féreu meravelles en la immaculada Verge Maria i l'associàreu al Crist gloriós en cos i ànima,
dirigiu el cor dels vostres fidels perquè busquin la glòria de Crist.

Vós, que ens donàreu Maria per Mare, alleugeu els malalts, consoleu els tristos, perdoneu els pecadors,
concediu a tots la salut i la pau per intercessió de Maria.

Vós que omplíreu de gràcia Maria,
concediu a tothom l'abundor de la vostra gràcia.

Que l'Església sigui un sol cor i una sola ànima en la caritat,
i que els fidels perseverin units en la pregària amb Maria, la mare de Jesús.

Vós, que coronàreu Maria reina del cel,
doneu als difunts el goig etern amb els sants en el vostre Regne.

D'acord amb el precepte del Senyor, diguem confiadament:

Pare nostre,

Oració

Senyor, concediu als vostres servents de fruir sempre de salut en el cos i en l'esperit; i, per la gloriosa intercessió de la sempre Verge Maria, allibereu-nos de la tristesa de la vida present i doneu-nos l'alegria de la vida futura. Per nostre Senyor Jesucrist.

El Senyor sigui amb vosaltres.

R /. I amb el vostre esperit.

Que la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardi els vostres cors i els vostres pensaments en el coneixement i l'amor de Déu i del seu Fill, nostre Senyor Jesucrist.

R /. Amén.

Que us beneeixi Déu totpoderós, Pare, Fill † i Esperit Sant.
R /. Amén.

Beneïm el Senyor.
R/. Donem gràcies a Déu.

CANT FINAL - Ave de Lurdes

De la glòria baixa la Mare de Déu: Cantem-li tots l'Ave amb sonora veu.	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------

O Lurdes, sortosa, flor del Pirineu, que t'ha fet formosa la Mare de Déu!	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------

Ací Bernadeta la Verge veié a dins de la Gruta damunt d'un roser.	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------

Qui sou, Vós, Senyora? - Els diràs que jo Sóc la Immaculada Pura Concepció.	Ave, Ave, Ave, Maria! (2).
--	----------------------------